

IMA LI NADE ZA DEMONSTRANTE U REPUBLICI SLOVENIJI?

Piše: doc. dr. Pavle Vukčević
Udruženje "Naša Jugoslavija"
e-mail: pavlevukcevic@gmail.com

S obzirom na tijek zbivanja u Republici Sloveniji, stvorena je volja građana da se isti bude protiv sistema. Neposlušnost prema vladi jedan je od najprirodnijih činova građana, i zar je onda čudno što oni koji su obespravljani, nezaposleni, eksploatirani, kojima je oduzeto pravo na slobodu, pravo na dostojan život, dostojanstvo i sreću - demonstriraju.

To - biti protiv - postaje ključ za svako aktivno političko stajalište. Možda i samooslobođenje. Tijek zbivanja u Republici Sloveniji vodio je od nade do straha, od strepnje i zabrinutosti do razočarenja. Izuzetno izraženi socijalni strahovi multipliciraju osobnu, ekonomsku, egzistencijalnu, političku i svaku drugu nesigurnost. Trpi se otuđenje, eksploatacija, obmana i zapovjedanje kao neprijatelja. Pri tome se teško prepoznaju neprijatelji. Ne zna se sa sigurnošću gdje locirati "proizvodnju" tlačenja.

Građani u svojoj volji da demonstriraju, da budu protiv svoje želje samo za oslobođenjem, se moraju progurati kroz „Imperiju srama“ (neoliberalizam), jer samo nezadovoljstvo nije dovoljan uvjet za bilo kakvo političko angažiranje. Neophodno je potrebno da se nezadovoljstvo politički interpretira, prevede u značajne političke ciljeve (naglašavanje političkog karaktera nezadovoljstva, lociranje uzroka nezadovoljstva, utvrđivanje ciljeva, ali i sredstava i načina za njihovo ostvarivanje). Korupcija i kompromitacija, nepostojanje morala, etike, odgovornosti stoje nasuprot stvaranju. Posvuda ih ima i "kamen su temeljac i ključ prevlasti".

Sve to leži u različitim i prepoznatljivim oblicima. U zakonodavnoj i izvršnoj vlasti, njihovim vazalnim upravama, lobijima neoliberalnog kapitalizma, mafijama društvenih skupina, političkoj religiji, parlamentarnoj diktaturi, stranačkim lobijima, financijskim konglomeratima i svakidašnjim ekonomskim transakcijama. Korupcija se lako zapazi, pojavljuje se kao oblik nasilja, kao uvreda, kao bolest i osakaćenje. Njena specifičnost, i posljedica, je raspad sistema.

Najtotalitarnija ideologija koja štiti korupciju tvrdi da je država Republika Slovenija demokratska i pravna i da je u stalnom privrednom rastu, jer bi se u suprotnom raspala i ne bi ništa ostalo od neovisnosti i suverenosti. Ideolozi ili zaboravljaju ili ne znaju da nema demokracije bez ekonomske i socijalne demokracije i vladavine prava. Demonstracije su očito otkaz poslušnosti lažnim vođama kako bi se usredotočili na bitne sadržaje ljudskog bivstvovanja - težak je to put humanističkog i demokratskog oslobađanja čovjeka. Pitanje je, gdje je granica od koje frustracija, strahovi, egzistencijalna nesigurnost i neizvjesnot prerastaju u artikulirano nezadovoljstvo (organiziranu akciju i građanski neposluh), a odatle u spontano izražavanje nezadovoljstva, gnjev i rušilački radikalizam.

Dakle, fluidno je i stalno promjenljivo razmeđe između mirne i odlučne protestne akcije i spontane nekontrolirane pobune, s često fatalnim posljedicama koje je nemoguće ukalkulirati, a pogotovo kontrolirati. Ulični su prosvjedi nepredvidljivi, spontani, neorganizirani i nekontrolirani. Bez jasnog vodstva sa ljudskim zasićenim bijesom i mržnjom. Demonstranti se moraju čuvati, ali nisu sigurni da će spriječiti infiltraciju rukovodstva koalicionih političkih partija ubačenih organa bezbjednosti.